

Chambre des représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1998 - 1999 (*)

21 OCTOBRE 1998

PROJET DE LOI

portant des dispositions sociales

AMENDEMENTS

N° 82 DE MME D'HONDT ET CONSORTS

Art. 91

Au troisième tiret, remplacer le § 3, 1°, alinéa 1er, proposé, par ce qui suit :

«1° sur la base de la proposition formulée d'initiative par le Conseil technique des spécialités pharmaceutiques dans un rapport écrit, qui est transmis directement au Comité de l'assurance et à la Commission de contrôle budgétaire.»

JUSTIFICATION

Actuellement, il arrive souvent que les rapports du CTSP ne soient pas prêts à temps, de sorte que la Commission de convention se base sur un avis oral. Si le Comité de l'assurance doit se prononcer directement, il convient de veiller à ce qu'il dispose de la proposition du CTSP.

Voir:

- 1722 - 97 / 98 :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Erratum.
- N° 3 à 8 : Amendements.

(*) Cinquième session de la 49ème législature

Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1998 - 1999 (*)

21 OKTOBER 1998

WETSONTWERP

houdende sociale bepalingen

AMENDEMENTEN

Nr. 82 VAN MEVROUW D'HONDT c.s.

Art. 91

In het derde gedachtestreepje, het voorgestelde § 3, 1°, eerste lid, vervangen door wat volgt :

«1° op grond van het door de Technische Raad voor farmaceutische specialiteiten op eigen initiatief opgemaakte voorstel, geformuleerd in een schriftelijk verslag, dat rechtstreeks aan het Verzekeringscomité en de Commissie voor Begrotingscontrole wordt meegeleed.»

VERANTWOORDING

Momenteel is het vaak zo dat de verslagen van de TRFS niet op tijd klaar zijn, zodat de overeenkomstencommissie zich baseert op een mondelinge toelichting. Indien het Verzekeringscomité zich rechtstreeks moet uitspreken, moet ervoor worden gezorgd dat zij beschikken over het voorstel van de TRFS.

Zie:

- 1722 - 97 / 98 :

- Nr. 1 : Wetsontwerp.
- Nr. 2 : Erratum.
- Nrs. 3 tot 8 : Amendementen.

(*) Vijfde zitting van de 49ste zittingsperiode

Cet ajout peut paraître superflu, à première vue, tout cela pouvant aller de soi. La pratique montre cependant qu'il est important de prévoir explicitement dans la loi que le CTSP doit avoir la possibilité de disposer du rapport écrit de sa réunion avant qu'il soit communiqué à d'autres instances.

N° 83 DE MME D'HONDT ET CONSORTS

Art. 91

Au troisième tiret, dans le § 3, 2°, proposé, remplacer la dernière phrase par la phrase suivante :

«*Cette proposition, formulée dans un rapport écrit, est communiquée au Comité de l'assurance et à la Commission de contrôle budgétaire».*

JUSTIFICATION

Le présent amendement découle logiquement du précédent.

N° 84 DE MME D'HONDT ET CONSORTS

Art.91

Dans le troisième tiret, dans le § 3, 3°, alinéa 1er, proposé, remplacer les mots «30 jours» par les mots «60 jours».

JUSTIFICATION

Il convient également de donner en l'occurrence au Conseil technique des spécialités pharmaceutiques la garantie que son avis est reflété correctement. Il est en outre irréaliste de prévoir que cet avis doit être donné dans un délai de 30 jours. Le raccourcissement des délais, qui est nécessaire pour transposer la directive européenne 89/105 en droit belge, ne peut avoir pour conséquence que le Conseil précédent se trouve dans l'impossibilité de donner son avis.

N° 85 DE M. LENSSSENS ET CONSORTS

Art. 92

Dans l'article 72, alinéa 3, proposé, remplacer la première phrase par la phrase suivante :

Deze toevoeging lijkt op het eerste zicht overbodig omdat zij als vanzelfsprekend wordt ervaren. De praktijk wijst echter uit dat het belangrijk is uitdrukkelijk in de wet op te nemen dat de TRFS de mogelijkheid moet krijgen om over het schriftelijk verslag van haar vergadering te beschikken alvorens het wordt meegedeeld aan andere instanties.

Nr. 83 VAN MEVROUW D'HONDT c.s.

Art. 91

In het derde gedachtenstreepje, in het voorgestelde § 3, 2°, de laatste zin vervangen door de volgende zin :

«*Dat voorstel, geformuleerd in een schriftelijk verslag, wordt meegedeeld aan het Verzekeringscomité en aan de Commissie voor begrotingscontrole».*

VERANTWOORDING

Dit is een logisch gevolg van het vorige amendement.

Nr. 84 VAN MEVROUW D'HONDT c.s.

Art. 91

In het derde gedachtenstreepje, in het voorgestelde § 3, 3°, eerste lid, de woorden «30 dagen» vervangen door de woorden «60 dagen».

VERANTWOORDING

Ook hier moet de TRFS de garantie krijgen dat haar advies correct wordt weergegeven. Bovendien is de termijn van 30 dagen voor het verlenen van dit advies niet realistisch. De inkorting van de termijnen die noodzakelijk is voor het omzetten van de Europese richtlijn 89/105 in Belgisch recht, mag er niet toe leiden dat de TRFS in de onmogelijkheid verkeert om nog advies te verlenen.

G. D'HONDT
C. BURGEON
M. DIGHNEEF
J. LENSSSENS
M. MAIRESSE
GH. VERMASSEN

Nr. 85 VAN DE HEER LENSSSENS c.s.

Art. 92

In het voorgestelde artikel 72, derde lid, de eerste zin vervangen door de volgende zin :

«Ils contiennent un engagement formel de la part de l'entreprise concernée d'observer les volumes et les adaptations de prix prévus.»

JUSTIFICATION

Bien que cela ressorte d'ores et déjà de l'alinéa 2, il convient de prévoir explicitement que les obligations à respecter concernent également les volumes. Il convient d'exclure toute possibilité d'interprétation à cet égard.

«Zij bevatten een uitdrukkelijke verbintenis vanwege het betrokken bedrijf om de afgesproken volumes en afgesproken prijsaanpassingen na te leven.»

VERANTWOORDING

Hoewel dit reeds blijkt uit het tweede lid, moet uitdrukkelijk worden opgenomen dat de volumes deel uitmaken van de verplichtingen die moeten worden nageleefd. Elke interpretatiemarge hieromtrent moet worden uitgesloten.

J. LENSSENS
C. BURGEON
G. D'HONDT
M. DIGHNEEF
M. MAIRESSE
GH. VERMASSEN

N° 86 DE MME D'HONDT ET CONSORTS

Art. 92

Dans l'article 72, alinéa 5, proposé, remplacer les mots «d'un mois» par les mots «de deux mois».

JUSTIFICATION

Aux termes de la disposition actuelle, tant le Conseil technique des spécialités pharmaceutiques que le Comité de l'assurance et la Commission de contrôle budgétaire doivent donner leur avis sur la proposition de contrat relatif aux prix et aux volumes, ce qui fait qu'il est impossible de donner ces avis dans un délai d'un mois.

Nr. 86 VAN MEVROUW D'HONDT c.s.

Art. 92

In het voorgestelde artikel 72, vijfde lid, de woorden «één maand» vervangen door de woorden «twee maanden».

VERANTWOORDING

Zoals de huidige tekst is opgesteld, moeten zowel de TRFS, het Verzekeringscomité als de Commissie voor Begrotingscontrole advies geven over het voorstel van een prijsvolumecontract. Het is onmogelijk om deze adviezen binnen één maand te geven.

G. D'HONDT
C. BURGEON
M. DIGHNEEF
J. LENSSENS
M. MAIRESSE
GH. VERMASSEN

N° 87 DE M. LENSSSENS ET CONSORTS

Art. 118bis (*nouveau*)

Dans le Titre II, chapitre VII, section II, insérer un article 118bis (*nouveau*), libellé comme suit :

«Art. 118bis. — L'article 93, alinéa 8, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, inséré par la loi du 22 février 1998, est remplacé par la disposition suivante:

Nr. 87 VAN DE HEER LENSSSENS c.s.

Art. 118bis (*nieuw*)

In titel II, hoofdstuk VII, afdeling II, een artikel 118bis (*nieuw*) invoegen, luidend als volgt :

«Art. 118bis. — Artikel 93, achtste lid, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, ingevoegd bij de wet van 22 februari 1998, wordt vervangen door de volgende bepaling :

«Le Roi peut, pour les catégories de travailleurs en incapacité de travail à partir du quatrième mois et d'invalides qu'il définit et aux conditions qu'il détermine, octroyer une allocation forfaitaire pour aide de tiers.».

JUSTIFICATION

Cet amendement crée une base légale pour l'octroi, par analogie avec les travailleurs en état d'invalidité, de l'aide de tiers pour les travailleurs en incapacité de travail.

La loi-programme du 22 février 1998 a instauré la possibilité d'octroyer aux invalides une allocation forfaitaire supplémentaire pour aide de tiers. L'objectif était d'améliorer la situation des chefs de ménage qui n'entraient pas en ligne de compte pour l'augmentation de leur allocation pour dépendance de soins.

Dans le cadre des mesures prises dans le domaine des maladies chroniques, le gouvernement a décidé d'octroyer, en deux phases, une allocation forfaitaire aux invalides chefs de ménage.

A l'heure actuelle, les personnes en incapacité de travail ne perçoivent pas d'allocation pour dépendance de soins.

Pour entrer en ligne de compte pour l'octroi de cette allocation, il faut être déjà invalide, c'est-à-dire être en incapacité de travail depuis plus d'un an.

On peut difficilement justifier le fait qu'il faille d'abord attendre un an si la dépendance de soins est établie. On peut admettre que l'indemnité ne peut être accordée que si la dépendance de soins est de longue durée. Mais les courtes périodes de dépendance de soins sont en tout cas exclues, étant donné que le besoin d'aide de tiers doit exister pour une durée de trois mois au moins.

Les cohabitants en état d'incapacité de travail qui perçoivent 55 % du salaire non-perçu, peuvent obtenir une augmentation de leur indemnité s'ils ont besoin de l'aide de tiers pour une durée de trois mois au moins.

N° 88 DE M. LENSSSENS ET CONSORTS

Art. 117bis (*nouveau*)

Insérer un article 117bis (*nouveau*), libellé comme suit :

«Art. 117bis. — Dans l'article 199, § 3, de la même loi, l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 2 et 3 :

«Le cas échéant, l'article 199, § 2, alinéa 5, s'applique à la cotisation que les organismes assureurs imposent aux titulaires affiliés auprès d'eux afin de compléter la réserve susvisée.».

JUSTIFICATION

«De Koning kan voor de categorie van arbeidsongeschikten met ingang van de vierde maand en invaliden die hij bepaalt en onder de voorwaarden die hij vaststelt, een forfaitaire tegemoetkoming voor hulp aan derden toekennen.».

VERANTWOORDING

Dit amendement legt een wettelijke basis voor de toegekennung van hulp aan derden voor arbeidsongeschikte werknemers, naar analogie met de invalide werknemers.

De programmawet van 22 februari 1998 de mogelijkheid creëerde de mogelijkheid om aan invaliden een bijkomende forfaitaire tegemoetkoming toe te kennen voor hulp aan derden. De bedoeling was om de situatie van de gezinshoofden, die niet in aanmerking komen voor een verhoging van uitkering wegens zorgbehoefte te verbeteren.

In het kader van de maatregelen chronisch zieken heeft de regering beslist om in twee fasen een forfaitaire tegemoetkomign toe te kennen voor invalide gezinshoofden.

Momenteel kunnen arbeidsongeschikten geen tegemoetkoming krijgengs wegens nood aan hulp van derden.

Om in aanmerking te komen voor een dergelijke tegemoetkoming moet men reeds invalide zijn, dus reeds meer dan een jaar arbeidsongeschikt.

Het is moeilijk te verantwoorden waarom men eerst een jaar moet wachten, indien de zorgbehoefte reeds van bij het begin vaststaat. Dat de uitkering pas kan worden toegekend wanneer de zorgbehoefte langdurig is, is aanvaardbaar. Maar korte periodes van zorgbehoefte worden hoe dan ook uitgesloten, aangezien de behoeftre aan andermans hulp voor minstens drie maand moet bestaan.

Samenwonende arbeidsongeschikten die na 31 dagen 55% van het gederfde loon ontvangen, kunnen wel een verhoging van hun uitkering krijgen, indien zij voor minstens drie maanden behoeftre hebben aan andermans hulp.

Nr. 88 VAN DE HEER LENSSSENS c.s.

Art. 117bis (*nieuw*)

Een artikel 117bis (*nieuw*) invoegen, luidend als volgt :

«Art. 117bis. — In artikel 199, § 3, van dezelfde wet, wordt na het tweede lid het volgende lid ingevoegd :

Artikel 199, § 2, vijfde lid, is, in voorkomend geval, van toepassing op de door de verzekeringsinstellingen aan de bij hen aangesloten gerechtigden opgelegde bijdrage ter aanvulling van voormelde reserve.».

VERANTWOORDING

La cotisation qui doit actuellement être réclamée aux affiliés dans le cadre de la responsabilité financière n'a aucun caractère contraignant. Il était dès lors prévu, pour les années 1995 et 1996, que cette cotisation pouvait être prélevée sur les remboursements dus. Cette possibilité doit être maintenue en 1997.

N° 89 DE M. LENSSENS ET CONSORTS

Art. 123*quinquies* (*nouveau*)

Insérer un article 123*quinquies* (*nouveau*), libellé comme suit :

«Art. 123*quinquies*. — Un article 37bis, libellé comme suit, est inséré dans la loi du 6 août 1990 relative aux mutualités et aux unions nationales de mutualités :

«Art. 37bis. — Dans le cas des mutations individuelles de membres, visées aux articles 255 et suivants de l'arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, il est interdit aux mutualités et aux unions nationales de mutualités d'accorder une prime dans le but d'inciter les membres à demander une mutation.

Le Roi détermine, après avis de l'Office de contrôle des mutualités et des unions nationales de mutualités, les avantages assimilés à des primes au sens de l'alinéa 1er, et fixe en outre les dispositions transitaires et les conditions qui doivent être respectées.»».

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à limiter par voie légale les possibilités d'offrir toutes sortes de primes aux futurs membres, dans le cadre de l'assurance complémentaire, afin d'encourager les mutations.

Les mutualités se livrent une concurrence de plus en plus vive à l'aide d'appâts prenant la forme de primes diverses. Les membres sont «débauchés» au moyen de primes, ce qui conduit à une surenchère d'avantages n'ayant aucun rapport avec les soins de santé.

De bijdrage die nu aan de leden moet worden gevraagd in het kader van de financiële verantwoordelijkheid, kan niet worden afgedwongen. Voor de jaren 1995 en 1996 was hiervoor voorzien dat deze bijdrage kon worden afgehouden van de verschuldigde terugbetalingen. Dit moet ook in 1997 mogelijk blijven.

Nr. 89 VAN DE HEER LENSSENS c.s.

Art. 123*quinquies*(*nieuw*)

Een artikel 123*quinquies* (*nieuw*) invoegen, luidend als volgt :

«Art. 123*quinquies*. — Een artikel 37bis, luidend als volgt, wordt in de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen ingevoegd :

«Art. 37bis. — Bij de individuele mutaties van leden, zoals voorzien in de artikelen 255 en volgende van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, is het de ziekenfondsen of de landsbonden verboden een premie toe te kennen ten einde de leden tot mutatie aan te zetten.

De Koning bepaalt, op advies van de Controleidienst voor de ziekenfondsen en de landsbonden van de ziekenfondsen, welke voordeelen gelijkgesteld worden met premies, zoals bedoeld in het eerste lid, en stelt tevens de overgangsbepalingen en de nadere voorwaarden vast waaraan moet worden voldaan»».

VERANTWOORDING

Dit amendement wil wettelijke grenzen stellen aan de mogelijkheid om in de aanvullende verzekering premies allerhande aan te bieden aan toekomstige leden met het oog op mutaties.

Meer en meer wordt een concurrentie tussen ziekenfondsen gevoerd door lokmiddelen in de vorm van allerlei premies. Met premies worden leden afgekocht, wat leidt tot een opbod van dergelijke weinig met gezondheidszorg te maken voordelen.

J. LENSSENS
C. BURGEON
G. D'HONDT
M. DIGHNEEF
M. MAIRESSE
GH. VERMASSEN

N° 90 DE M. D'HONDT ET CONSORTS

Art. 11

Remplacer l'article 69, § 1er, alinéa 3, proposé, par la disposition suivante :

«Lorsque les deux parents qui ne cohabitent pas exercent conjointement l'autorité parentale au sens de l'article 374 du Code civil et que l'enfant n'est pas élevé exclusivement ou principalement par un autre allocataire, les allocations sont payées intégralement à la mère. Toutefois, les allocations familiales sont payées intégralement au père, à sa demande, lorsque l'enfant et lui-même ont la même résidence principale au sens de l'article 3, alinéa 1er, 5°, de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques. A la demande des deux parents, le versement peut être effectué sur un compte auquel ils ont l'un et l'autre accès. Lorsque les parents ne s'accordent pas sur l'attribution des allocations familiales, ils peuvent demander au tribunal du travail de désigner l'allocataire.».

JUSTIFICATION

Actuellement, lorsque les parents sont séparés et qu'ils exercent conjointement l'autorité parentale, les allocations familiales sont payées intégralement à la mère. Si le père n'accepte pas cette situation, il peut demander au tribunal du travail de le désigner, dans l'intérêt de l'enfant, comme allocataire, la mère conservant le droit d'interjeter appel de la décision.

Le présent amendement tient davantage compte de la réalité en permettant désormais au père de recevoir les allocations familiales, sans que ce dernier doive engager une procédure judiciaire, lorsque l'enfant est principalement élevé par lui. L'inscription de l'enfant à l'adresse de son père attestera que cette condition est remplie.

On évitera de la sorte que les gestionnaires de dossiers des organismes d'allocations familiales doivent trancher les conflits portant sur la résidence effective des enfants qui divisent les parents séparés. Il n'est pas rare que ces conflits portent sur des faits passés, qu'il est difficile de reconstituer et qui ont entraîné des interruptions dans le paiement des allocations familiales ou de déplaisantes demandes de remboursement.

Le principe du versement des allocations familiales sur un compte commun et celui de l'opposition devant le juge de paix sont maintenus. Le droit d'interjeter appel devant le tribunal du travail, qui était réservé au père, est étendu à la mère.

Nr. 90 VAN MEVROUW D'HONDT c.s.

Art. 11

Het voorgestelde artikel 69, § 1, derde lid vervangen door de volgende bepaling :

«Wanneer de twee ouders die niet samenwonen het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen in de zin van artikel 374 van het Burgerlijk Wetboek en het kind niet uitsluitend of hoofdzakelijk door een andere bijslagtrekkende wordt opgevoed, wordt de kinderbijslag integraal aan de moeder uitbetaald. Toch wordt de kinderbijslag op zijn vraag integraal aan de vader uitbetaald, wanneer het kind en hijzelf dezelfde hoofdverblijfplaats hebben in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen. Op verzoek van de beide ouders kan de uitbetaling gebeuren op een rekening waartoe zij beiden toegang hebben. Wanneer de ouders niet overeenkomen over de toekenning van de kinderbijslag, kunnen zij de arbeidsrechtbank vragen om de bijslagtrekkende aan te duiden.».

VERANTWOORDING

Op dit ogenblik is het zo dat, wanneer de ouders gescheiden zijn en gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen, de kinderbijslag integraal aan de moeder wordt uitbetaald. Als de vader met die toekenning van de kinderbijslag niet akkoord gaat, kan hij de arbeidsrechtbank vragen om, in het belang van het kind, als bijslagtrekkende te worden aangeduid, onverminderd het recht op beroep van de moeder.

Dit amendement houdt meer rekening met de werkelijkheid door de vader voortaan de mogelijkheid te geven de kinderbijslag te ontvangen, zonder dat die zijn toevlucht hoeft te nemen tot een gerechtelijke procedure, wanneer hij het kind hoofdzakelijk bij zich opvoedt.

Dit laatste zal blijken uit de inschrijving van het kind op zijn adres. Op die manier wordt vermeden dat de dossierbeheerders van de kinderbijslagsinstellingen concreet uitspraak zouden moeten doen in discussies tussen de gescheiden ouders omtrent de werkelijke verblijfplaats van de kinderen. Niet zelden betreft het feiten uit het verleden, die moeilijk te reconstrueren zijn, met onderbrekingen in de betaling van de kinderbijslag of vervelende terugvorderingen tot gevolg.

Het principe van de storting op een gemeenschappelijke rekening en dat van het verzet bij de vrederechter blijven behouden. De mogelijkheid van beroep bij de arbeidsrechtbank die enkel bestond voor de vader, wordt uitgebreid tot de beide ouders».

G. D'HONDT
C. BURGEON
M. DIGHNEEF
J. LENSSSENS
M. MAIRESSE
GH. VERMASSEN

N° 91 DE M. LENSSENS ET CONSORTS

Art. 111quater (*nouveau*)

Insérer un article 111quater (*nouveau*), libellé comme suit :

«Art. 111quater. — A l'article 64 de la même loi, modifié par la loi du 22 février 1998, sont apportées les modifications suivantes :

A) l'alinéa 1er, 1°, est complété comme suit :

«Seules les prestations effectuées au moyen d'appareils munis d'un numéro d'identification et d'un compteur peuvent faire l'objet d'un remboursement. Dans les conditions à fixer par le Roi, l'attestation de soins donnés ou le document qui en tient lieu mentionne le numéro d'identification que l'Institut national d'assurance maladie-invalidité a attribué au service dans lequel les prestations sont effectuées, ainsi que le numéro d'identification de l'appareil au moyen duquel la prestation est effectuée et le numéro d'ordre de la prestation, tel qu'il a été constaté par le compteur;»;

B) l'alinéa 2 est remplacé par l'alinéa suivant :

«Il est interdit de facturer au patient des prestations ne satisfaisant pas aux conditions prévues à l'alinéa 1er.»

JUSTIFICATION

Le seul critère retenu par la loi relative à l'assurance maladie-invalidité est l'agrément, si bien qu'il est impossible de détecter des prestations effectuées au moyen d'appareillages installés illégalement hors du campus de l'hôpital. C'est la raison pour laquelle il est proposé que chaque appareillage ou appareil installé dans un service médical ou service, département ou fonction médico-technique, soit désormais pourvu d'un numéro d'identification et d'un compteur. Le numéro d'identification de l'appareil et le numéro d'ordre de la prestation devront figurer sur l'attestation de soins donnés ou sur le document en tenant lieu. Outre l'agrément de l'appareillage ou du service, ces numéros constitueront une condition indispensable pour bénéficier du remboursement de la prestation. En ce qui concerne le numéro d'identification de l'appareil et le compteur permettant d'enregistrer le nombre d'exams ou de prestations effectués, les modalités d'exécution seront fixées par arrêté royal. Si une prestation a été effectuée dans un service non agréé, elle ne pourra être ni remboursée par l'organisme assureur ni facturée au patient.

Nr. 91 VAN DE HEER LENSSENS c.s.

Art. 111quater (*nieuw*)

Een artikel 111quater (*nieuw*) invoegen, lui-dend als volgt :

«Art. 111quater. — In artikel 64 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 22 februari 1988, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

A) het eerste lid, 1°, wordt aangevuld als volgt :

«Enkel prestaties verricht op toestellen, voorzien van een toestelidentificatienummer en een telapparaat, komen voor terugbetaling in aanmerking. Onder de door de Koning te bepalen voorwaarden vermeldt het getuigschrift voor verstrekte hulp of het document dat hiervoor in de plaats komt het identificatienummer, toegekend door het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, van de dienst waarin de verstrekkingen worden uitgevoerd, alsmede het identificatienummer van het toestel waarmee de verstreking verricht wordt en het rangnummer van de prestatie, zoals vastgesteld door het telapparaat;»;

B) het tweede lid wordt vervangen door het volgende lid :

«Het is verboden om prestaties die niet aan de in het eerste lid vermelde voorwaarden voldoen, aan de patiënt aan te rekenen..»

VERANTWOORDING

De ZIV-wet hanteert enkel de erkenning van diensten als aanknopingspunt zodat het onmogelijk is om prestaties te detecteren die verricht worden op toestellen die illegaal werden geïnstalleerd buiten de campus van het ziekenhuis. Daarom wordt voorgesteld om voortaan alle apparatuur of ieder toestel opgesteld in een medische dienst of medisch-technische dienst, afdeling of functie, van een toestelidentificatienummer en een teller te voorzien. Het identificatienummer van het toestel en het rangnummer van de prestatie moeten voorkomen op het getuigschrift voor verstrekte hulp of het document dat hiervoor in de plaats komt. Deze nummers vormen, naast de erkenning van de apparatuur of de dienst, een onontbeerlijke voorwaarde voor terugbetaling. Bij koninklijk besluit worden de nadere uitvoeringsregels betreffende het identificatienummer van het toestel en het telapparaat dat het aantal verrichte onderzoeken of prestaties registreert, bepaald. Indien een prestatie verricht werd in een niet-erkende dienst, kan de prestatie niet alleen niet worden terugbetaald door de verzekeringsinstelling maar kan ze evenmin ten laste worden gelegd van de patiënt.

N° 92 DE M. LENSSENS ET CONSORTS

Art. 111quinquies (*nouveau*)

Insérer un article 111quinquies (*nouveau*), libellé comme suit :

«Art. 111quinquies. — L'article 170 de la même loi, modifié par la loi du 20 décembre 1995, est complété par la disposition suivante :

«g) celui qui, en violation de l'article 64, alinéa 2, impute des prestations au patient, sans préjudice des peines prévues à l'article 116 de la loi sur les hôpitaux, coordonnée le 7 août 1987.»»

JUSTIFICATION

L'article 116 de la loi sur les hôpitaux contient plusieurs sanctions frappant le non-respect des normes d'agrément imposées par ou en vertu de cette loi. De plus, l'exploitation de services ou d'appareillage non agréés peut conduire à une retenue sur le prix de journée. Cet article prévoit une sanction supplémentaire pour assurer le respect de l'interdiction d'imputation au patient des prestations visées à l'article 64 de la loi sur l'AMI.

N° 93 DE MME VAN DE CASTEELE
(En ordre principal)

Art. 15

Remplacer cet article par ce qui suit :

«Art. 15. — L'article 107 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, modifié par la loi du 22 février 1998, est abrogé.»

JUSTIFICATION

Le Conseil d'État a souligné, dans plusieurs avis, que l'accueil des enfants relève de la compétence des communautés.

Tant qu'il ne s'agissait que d'un avantage en nature accordé à des enfants de travailleurs salariés, on pouvait considérer qu'il s'agissait d'une extension de la sécurité sociale fédérale.

Le Conseil d'État fait observer dans son avis (p. 165) qu'il paraît fort douteux que [cette] extension [à d'autres catégories d'enfants] puisse encore se concevoir comme une matière relevant de la sécurité sociale, pour laquelle l'autorité fédérale peut encore être réputée compétente».

Nr. 92 VAN DE HEER LENSSENS c.s.

Art. 111quinquies (*nieuw*)

Een artikel 111quinquies (*nieuw*) invoegen, luidend als volgt :

«Art. 111quinquies. — Artikel 170 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 20 december 1995, wordt aangevuld met de volgende bepaling :

«g) degene die, met overtreding van artikel 64, tweede lid, prestaties aanrekent aan de patiënt, onverminderd de straffen bepaald bij artikel 116 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987.»»

VERANTWOORDING

Artikel 116 van de ziekenhuiswet bevat meerdere strafbepalingen voor de niet-naleving van de door of krachtens deze wet opgelegde erkenningsnormen. Bovendien kan de exploitatie van niet-erkende diensten of apparatuur leiden tot een inhouding op de verpleegdagprijs. Om ook het verbod van aanrekening aan de patiënt van de in artikel 64 van de ZIV-wet bedoelde prestaties afdwingbaar te maken, voorziet dit artikel in een bijkomende strafbepaling.

J. LENSSSENS
H. BONTE
C. BURGEON
G. D'HONDT
M. DIGHNEEF
M. MAIRESSE

Nr. 93 VAN MEVROUW VAN DE CASTEELE
(In hoofdorde)

Art. 15

Dit artikel vervangen door wat volgt :

«Art. 15. — Artikel 107 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders gewijzigd bij de wet van 22 februari 1998 wordt opgeheven.»

VERANTWOORDING

In verschillende adviezen heeft de Raad van State erop gewezen dat kinderopvang een bevoegdheid van de gemeenschappen is.

Zolang het alleen om een voordeel in natura ging voor kinderen van werknemers kan dit nog beschouwd worden als uitbreiding van de federale sociale zekerheid.

«Door de uitbreiding naar andere categorieën kinderen is het zeer de vraag of dit nog kan gezien worden als een zaak van sociale zekerheid waarvoor de federale overheid nog bevoegd kan worden geacht» zegt de Raad van State in zijn advies (blz. 165).

En d'autres termes, le législateur fédéral excède manifestement ses compétences. Le Fonds d'équipements et de services collectifs entrave la politique des communautés en matière d'accueil des enfants.

N° 94 DE MME VAN DE CASTEELE
(En ordre subsidiaire)

Art. 15

Supprimer la disposition du 1°.

JUSTIFICATION

Si l'on ne supprime pas le Fonds d'équipements et de services collectifs, il convient en tout cas de ne pas étendre son champ d'action, si l'on veut tenir compte des objections formulées par le Conseil d'Etat.

N° 95 DE MME VAN DE CASTEELE
(En ordre subsidiaire)

Art. 15

Compléter cet article par un 3°, libellé comme suit :

«3° Compléter cet article par un § 7, libellé comme suit:

«§ 7 - Les moyens financiers du Fonds sont reversés aux communautés.

La clé de répartition de ces moyens est fixée sur la base du nombre d'enfants âgés de 3 à 12 ans appartenant à chacune des deux communautés. Cette clé est de 20N pour 80F en ce qui concerne Bruxelles.

Le Roi fixe chaque année, en exécution de la présente loi, le montant qui est octroyé aux deux communautés.»

JUSTIFICATION

Si l'on ne supprime pas le Fonds d'équipements et de services collectifs, il convient en tout cas que les moyens qui lui sont octroyés soient reversés de manière à ce qu'il fasse seulement office de boîte aux lettres.

N° 96 DU GOUVERNEMENT

Art. 3 quater (*nouveau*)

Insérer un article 3quater (*nouveau*), libellé comme suit :

Met andere woorden, de federale wetgever gaat hier duidelijk zijn bevoegdheid te buiten. Het Fonds voor collectieve uitrusting en diensten doorkruist het beleid van de gemeenschappen inzake kinderopvang.

Nr. 94 VAN MEVROUW VAN DE CASTEELE
(In bijkomende orde)

Art. 15

De bepaling onder 1° weglaten.

VERANTWOORDING

Indien het FCDU niet wordt geschrapt, dan dient alleszins de uitbreiding van het aktieterrein geschrapt te worden om aan de bezwaren van de Raad van State tegemoet te komen.

Nr. 95 VAN MEVROUW VAN DE CASTEELE
(In bijkomende orde)

Art. 15

Dit artikel aanvullen met een 3°, luidend als volgt :

«3° Dit artikel aanvullen met een § 7, luidend als volgt :

«§7. De financiële middelen van het fonds worden doorgestort aan de gemeenschappen.

De verdeelsleutel wordt vastgelegd op basis van het aantal kinderen tussen 3 en 12 jaar behorend tot elk van beide gemeenschappen. Voor Brussel wordt het aantal kinderen verdeeld volgens een verdeelsleutel 20N-80F.

De Koning bepaalt in uitvoering van deze wet elk jaar het bedrag dat aan beide gemeenschappen wordt toegekend.»»

VERANTWOORDING

Indien het FCDU niet wordt geschrapt, dan dienen alleszins de middelen worden doorgestort, zodat het FCDU enkel optreedt als postbus.

A. VAN DE CASTEELE

Nr. 96 VAN DE REGERING

Art. 3quater (*nieuw*)

Een artikel 3quater (*nieuw*) invoegen, luidend als volgt :

«Art. 3quater. — L'article 34, alinéa trois, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 22 avril 1985, est abrogé.

JUSTIFICATION

L'alinéa trois de l'article 34 a été ajouté par l'article 3 de l'arrêté royal du 22 avril 1985 portant exécution de l'article 12 de l'arrêté royal n° 179 du 30 décembre 1982 relatif aux expériences d'aménagement du temps de travail dans les entreprises en vue d'une redistribution du travail disponible.

Entre-temps, pour la plupart des branches d'activité considérées, ces régimes de travail alternatifs ont été remplacés par des régimes s'inscrivant dans le cadre de la loi du 17 mars 1987 relative à l'introduction de nouveaux régimes de travail dans les entreprises, tels que ceux mis à exécution par la CCT n° 42 relative à l'introduction de nouveaux régimes de travail dans les entreprises rendue obligatoire par l'arrêté royal du 18 juin 1987.

De plus, entre-temps, des réductions de la durée du temps de travail ont été instaurées aussi en vertu de l'article 7, § 2, de la loi du 26 juillet 1996 relative à la promotion de l'emploi et à la sauvegarde préventive de la compétitivité.

Tous ces régimes d'occupation spécifiques requièrent des modes de calcul de la rémunération de base spécifiques, de sorte que le travailleur qui subit un accident du travail reçoit une indemnisation comparable à celle à laquelle peut prétendre le travailleur occupant une fonction analogue dans un régime de travail à temps plein.

Du point de vue légitique, il ne s'indique cependant pas s'inscrire tous ces modes de calcul de la rémunération de base spécifique dans le texte de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail d'autant plus que l'article 3, 2e, de cette loi accorde au Roi le pouvoir de fixer des conditions spéciales en ce qui concerne l'application de la loi à ces catégories de travailleurs.

En séance du 16 mars 1998, le comité de gestion du Fonds des accidents du travail s'est dès lors prononcé à l'unanimité pour l'abrogation de l'alinéa trois de l'article 34 de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail.

La ministre des Affaires sociales,

M. DE GALAN

N° 97 DE MM. FREDERIC ET MINNE

Art. 134

Faire précéder le texte proposé, par ce qui suit :

«La subvention reste due au centre public d'aide sociale et est égale à 100% lorsqu'il agit en qualité d'employeur en application de l'article 60, § 7, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics

«Art. 3quater. — Artikel 34, derde lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij koninklijk besluit van 22 april 1985, wordt opgeheven.

VERANTWOORDING

Het derde lid van artikel 34 werd toegevoegd door artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 april 1985, dat uitvoering verleent aan artikel 12 van het koninklijk besluit nr. 179 van 30 december 1982 betreffende de experimenten voor aanpassing van de arbeidstijd in de ondernemingen met het oog op een herverdeling van de beschikbare arbeid.

Voor het merendeel der beoogde bedrijfstakken werden voormelde alternatieve arbeidsregelingen inmiddels vervangen door nieuwe arbeidsregelingen in het kader van de wet van 17 maart 1987 betreffende de invoering van nieuwe arbeidsregelingen in de ondernemingen, zoals ten uitvoer gelegd bij CAO nr. 42 betreffende de invoering van nieuwe arbeidsregelingen in de ondernemingen, algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 18 juni 1987.

Bovendien werden inmiddels ook arbeidsduurverminderingen ingevoerd krachtens artikel 7, § 2 van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot vrijwaring van het concurrentievermogen.

Al deze specifieke tewerkstellingsregelingen vereisen specifieke basisloonberekeningen, zodat de werknemer die slachtoffer van een arbeidsongeval wordt, een schadeloosstelling ontvangt die vergelijkbaar is met die waarop de werknemer met een gelijksoortige functie in een voltijdse arbeidsregeling aanspraak kan maken.

Het is vanuit legistiek oogpunt evenwel niet aangewezen al deze specifieke basisloonberekeningen in de tekst van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 in te schrijven, temeer daar artikel 3, 2e van deze wet de Koning toelaat om voor deze werknemerscategorieën bijzondere regelen vast te stellen voor de toepassing van de wet.

Het beheerscomité van het Fonds voor arbeidsongevallen adviseerde in de vergadering van 16 maart 1998 dan ook unaniem het derde lid van artikel 34 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 op te heffen.

De minister van Sociale Zaken,

M. DE GALAN

Nr. 97 VAN DE HEREN FREDERIC EN MINNE

Art. 134

De voorgestelde tekst laten voorafgaan door wat volgt :

«De toelage blijft verschuldigd aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en is gelijk aan 100% wanneer het optreedt in de hoedanigheid van werkgever met toepassing van artikel 60, § 7, van de

d'aide sociale afin de permettre à un indigent, inscrit au registre des étrangers, d'obtenir le bénéfice d'une allocation sociale d'un montant au moins égal à celui du droit au minimum de moyens d'existence.

Une subvention reste également due au centre public d'aide sociale, aux mêmes conditions légales et réglementaires que celles visées à l'article 18, § 4, alinéas 2 à 4, de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence, lorsqu'en application de l'article 61 de la loi du 8 juillet 1976 précitée, le centre conclut avec une entreprise privée une convention de mise au travail pour un indigent inscrit au registre des étrangers.

JUSTIFICATION

L'article 134 de la loi portant des dispositions fiscales (Doc. Parl. 1722/1-97/98), prévoit que l'État maintient une subvention remboursée à 100% lorsqu'une personne, bénéficiaire de l'aide sociale, est engagée dans le cadre des articles 69, §7 ou 61 de la loi du 8 juillet 1976.

Nous nous réjouissons de cette initiative qui permettra de favoriser une plus grande égalité des chances entre différentes catégories de personnes aidées par les CPAS.

Toutefois, le texte en préparation prévoit de maintenir la subvention à 100% uniquement lorsque le CPAS agit en tant qu'employeur à l'égard de personnes bénéficiant de l'aide sociale et inscrites au registre de la population.

Le libellé du texte en projet exclut donc du bénéfice de cette mesure les personnes bénéficiaires de l'aide sociale et inscrites au registre des étrangers.

Il nous semble important d'étendre le bénéfice de cette mesure aux personnes qui bénéficient de l'aide sociale et qui sont inscrites au registre des étrangers.

Cette mesure n'aurait aucun impact budgétaire puisque, dans ce cas, l'aide sociale est de toute manière remboursée à 100% par l'État fédéral.

Cela permettrait, par contre, d'aider efficacement une catégorie de la population qui est de toute façon amenée à rester sur le territoire du Royaume.

A. FREDERIC
M. MINNE

organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn om een in het vreemdelingenregister ingeschreven behoeftige in staat te stellen volledig in het genot te treden van een sociale uitkering waarvan het bedrag ten minste gelijk is aan dat van het recht op het bestaansminimum.

Een toelage blijft het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn eveneens verschuldigd, onder dezelfde wettelijke en reglementaire voorwaarden als die bedoeld in artikel 18, § 4, tweede tot en met vierde lid, van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, wanneer het centrum met toepassing van artikel 61 van voornoemde organieke wet van 8 juli 1976 voor een in het vreemdelingenregister ingeschreven behoeftige bedoeld in het eerste lid een overeenkomst inzake tewerkstelling afsluit met een privé-onderneming.».

VERANTWOORDING

Artikel 134 van het wetsontwerp houdende sociale bepalingen (Stuk nr. 1722/1-97/98) bepaalt dat de Staat een toelage behoudt die voor 100% wordt terugbetaald wanneer een gerechtigde op sociale bijstand in dienst wordt genomen in het raam van de artikelen 60, § 7, of 61 van de wet van 8 juli 1976.

Dat initiatief verheugt ons want het verfijnt de mogelijkheid om gelijke kansen te geven aan verschillende categorieën van personen die door het OCMW worden geholpen.

De ontworpen tekst voorziet evenwel alleen in het behoud van de toelage van 100% wanneer het OCMW optreedt als werkgever ten aanzien van gerechtigden op sociale bijstand die in het bevolkingsregister zijn ingeschreven.

Zoals de ontworpen tekst geformuleerd is, sluit hij bijgevolg personen die sociale bijstand ontvangen en in het vreemdelingenregister zijn ingeschreven uit van die maatregel.

Het lijkt ons nochtans van belang die maatregel uit te breiden tot personen die sociale bijstand ontvangen en in het vreemdelingenregister zijn ingeschreven.

Die maatregel zou geen budgettaire weerslag hebben aangezien in dat geval de sociale bijstand hoe dan ook voor 100% wordt terugbetaald door de federale Staat.

Op die manier zou intussen een bevolkingscategorie die in ieder geval op het grondgebied van het Rijk zal blijven doeltreffend kunnen worden geholpen.

N° 98 DE MME VAN DE CASTEELE

Art. 134

Dans les alinéas 1er et 2 proposés, remplacer chaque fois les mots «visé à l'alinéa 1er» par les mots «ou un indigent inscrit au registre des étrangers».

JUSTIFICATION

Il nous paraît important de pouvoir étendre l'activation de l'aide sociale aux étrangers qui séjournent légalement dans le Royaume et bénéficient de l'aide sociale.

Cette mesure n'aura aucune incidence budgétaire, étant donné que l'aide sociale est remboursée intégralement par l'État fédéral.

Nr. 98 VAN MEVROUW VAN DE CASTEELE

Art. 134

In de voorgestelde tekst, in het eerste en het tweede lid, de woorden «bedoeld in het eerste lid telkens vervangen door de woorden «of een behoeftige die in het vreemdelingenregister ingeschreven is».

VERANTWOORDING

Het lijkt belangrijk de activering van de sociale bijstand te kunnen uitbreiden naar de vreemdelingen die op een legale wijze in het land verblijven en sociale bijstand genieten.

Deze ingreep heeft geen budgettaire weerslag gezien de sociale bijstand voor 100% door de federale staat wordt terugbetaald.

A. VAN DE CASTEELE